

Očkování začíná být podobně „dobrovolné“ jako kdysi prvomájový průvod. Právník ztrhal nejnovější Vojtěchovy nápady

- CZ24 News | 6. července 2021

ČESKO: Naši ministři zdravotnictví nezvládají učivo občanské nauky základní školy, obává se docent ústavního práva Zdeněk Koudelka. Obzvláště smutné je to u diplomovaného právníka Adama Vojtěcha. Ani on ale nedokáže pochopit, že jakékoliv omezení přístupu ke službám, která v posledních dnech velkolepě plánuje, musí být provedeno zákonem. A vůbec už není možné zavádět podobné důsledky pro osoby, které nevyužily možnosti dobrovolného očkování.

Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch v pátek hovořil o tom, že by restaurace mohly mít právo kontrolovat hosty, zda jsou testovaní či očkovaní proti chřipce. Dokonce by na to měla být vyvinuta zvláštní aplikace jménem „Tečka“. Co říkáte na tento nápad z pohledu práva?

Pakliže chce stát omezit někomu přístup ke službám, musí to stanovit zákon. Ministr netvoří zákony, ale musí je poslouchat. Naši ministři zdravotnictví nezvládají učivo občanské nauky základní školy, když tento vztah mezi moci výkonnou a zákonodárnou neznají. Rovněž povinnost účasti na jakékoliv sledovací aplikaci musí upravit zákon.

Stát nenařídil covidové očkování jako povinné; je dobrovolné. Každý má právo svobodně si zvolit, zda se bude očkovat, či ne. Ti, kteří jsou očkovaní, se nemusí neočkovaných bát, pokud je ovšem vakcína účinná. Neočkovaní očkované neohrožují. Tedy není žádný legitimní důvod diskriminovat zdravé neočkované lidi. To, že se nenechali očkovat, je jejich svobodná a právem umožněná volba.

Dostáváme se zde na tenký led odmítnutí zákazníka, nebo přímo jeho vykázaní z

provozovny. Je pro vás představitelné, že by toto omezení svobody bylo provedeno na základě vyhodnocení jakési aplikace?

Jsou případy, kdy zákon dovoluje podnikatelům evidovat a kontrolovat zákazníky. Je tomu tak při výkupu šrotu podle zákona o odpadech nebo při návštěvě kasin podle zákona o hazardních hrách. Ovšem vždy to upravuje zákon. I v hospodách je možné odmítnout zákazníka mladšího 18 let, pokud chce pivo, anebo se tento v pochybnostech musí prokázat dokladem obsahující údaj o věku, protože zákon zakazuje prodej alkoholických nápojů mladším 18 let.

Žádný zákon však hospodským nedovoluje, aby kontrolovali, zda jsou zdraví hosté očkovaní na čínskou či běžnou chřipku, černý kašel či jinou infekční chorobu. Je s podivem, že až za čínské chřipky ministr zdravotnictví požaduje takovou kontrolu, když při jiných vážnějších chorobách tak nečinil. I když je u nás v dětství řada očkování na různé infekce, do moravské či české hospody může zajít cizinec, který takové očkování nemá. Ani on nemůže být vyhozen, pokud je zdravý, a žádného hospodského nikdy nenapadlo u něj kontrolovat očkování.

Jak by se vůbec něco takového dalo napsat do zákona? Mimo nouzový stav přece občané nejsou povinni takto zásadní omezení strpět...

Jsme před volbami a před těmi takový zákon schválen nebude. Zda bude schválen po volbách, záleží na tom, koho občané zvolí. Volby jsou důležité. Jsem člen Trikolory Svobodných Soukromníků. Trikolora nikdy nehlasovala pro nouzový stav či pandemický zákon a různé zákazy proti lidem. Je proti zavírání společnosti, hospod a omezování neočkovaných a vyjadřuje to heslem: Máte právo žít. Obdobné protikovidistické názory má SPD. Prostě záleží na lidech, zda zvolí strany podporující zákazy, nebo strany podporující normální život.

Lidé byli lákáni na očkování sloganem „Tečka za koronavirem“ a bylo jim slibováno, že po očkování budou moci žít plnohodnotný život. Tyto výhody dokonce jmenovaly lékařské kapacity jako důvod pro očkování v případě, že člověk má po prodělaném covidu protilátky a medicínský smysl očkování je u něj sporný. Teď ze slov ministra zdravotnictví vyplývá, že lidé i po očkování budou muset plnit určité povinnosti a strpět určité zásahy. Mohly by se za těchto okolností uplatnit paragrafy z nekalé soutěže či klamavé reklamy?

Účelem každé reklamní kampaně je posílit prodej propagovaného výrobku. Od reklamy pravdu nečekám. Reklamním sloganům nedůvěřuji, byť je pronášejí známí herci. Nejvýznamnější soudobý umělec Karel Gott v reklamě nevystupoval. Jiní se tím však živí. Heslu „Tečka za koronavirem“ nevěřím. Lze jej hodnotit jako nepravdivé, protože samotní výrobci vakcín uvádějí, že nejsou 100% účinné. Informace o očkování jsou dostupné pro každého i bez reklamy.

Zatímco u jiného očkování, např. na klíšťovou encefalitidu či běžnou chřipku si reklamu platí výrobci očkování a o náklady na reklamu se jim snižuje zisk, v případě covidového očkování reklamu hradí stát a tak posiluje zisk výrobců, což je narušení hospodářské soutěže. Jsou potřebnější věci, které by měl stát financovat a nevidím důvod, proč platí některým podnikatelům reklamu na jejich výrobky. Proč se státní peníze určené na reklamu očkování či jiná covidistická opatření raději nevěnují na boj proti nemocem, na které umírá většina populace – na rakovinu, mrtvice a infarkty?

Jaké možnosti obrany má vůbec občan vůči státu, který něco slíbí a pak to poruší?

Základní obrana je jít k volbám a volit strany, které nechtějí nutit k očkování, nechtějí zavírání ekonomiky a nechtějí strašit lidi nemocí, která má z hlediska celkového počtu úmrtí ve státě velmi malý rozsah. Proto budu volit Trikoloru Svobodné Soukromníky.

Ministr Vojtěch také varoval, že pokud se lidé nenechají očkovat, po nějaké době jim bude zrušeno testování zdarma a budou si jej muset platit. Jsem laik, ale nějak nerozumím tomu, jak je možné zdravotní úkon vyžadovaný zákonem považovat za placenou službu...

Plošné testování zdravých lidí nutným zdravotním úkonem není. Normálně se testují lidé na určitou nemoc tehdy, když mají příznaky nebo jsou rizikovou skupinou – např. vyšetření na rakovinu prsu u žen od určitého věku nebo na rakovinu prostaty u mužů nad 50 let.

Ministr Vojtěch tím, že hovoří o hrazení testů, přiznává, že testování zdravých lidí není úkon v rámci zákonného veřejného zdravotního pojištění. Pak však tato skutečnost platila od samého počátku a náklady vynaložené na tuto činnost ze zdravotního pojištění byly vynaloženy nedůvodně. To je přiznání chyby v řádu mnoha miliard.

V Brně se staví nová koncertní hala. Má stát asi 1,5 miliardy korun. Jsou obavy, zda na to budou peníze. Ministerstvem zdravotnictví nařízené testování zdravých lidí ve firmách a školách přišlo každý měsíc na 2 miliardy korun. Kolik koncertních a sportovních hal za to mohlo být? A kteří majitelé výrobců a prodejců testů si za to postaví haly soukromé, a kde? A bude za to někdo hnán k odpovědnosti? A proč raději neposlat peníze určené pro výrobce testů za plošné očkování na Moravu poničenou tornádem?

Nepůsobí všechna tato doporučení dohromady tak, jako by se stát snažil slušně řečeno „intenzivně motivovat“ občany k očkování, i když de iure stále zůstává dobrovolné?

Do roku 1989 se i do prvomájového průvodu chodilo „dobrovolně“, ale běda, když někdo nedošel. Ani volební povinnost nebyla, ale běda, když někdo dobrovolně nedošel. Tak i dnes je očkování „dobrovolné“, ale běda, když si jej lidé nenechají dát. Ministr zdravotnictví jim to spočítá. Přece nemůže být za vola a vyhazovat nakoupené vakcíny.

Vojtěch se bojí, že to dopadne s vakcínami jako v případě vakcín a léků proti prasečí chřipce. Že je stát nakoupí a pak zaplatí jejich likvidaci, jelikož o ně nebude zájem. Lidé vidí, že čínská chřipka je i v zemích, které byly dávány za vzor vysoké míry očkování populace – Británie a Izrael. Oprávněně se ptají, kde je ta tečka za koronavirem? Vojtěch nechápe, že dešti a větru neporučí a koronavirus v populaci zůstane, stejně jako řada jiných typů chřipek a virových onemocnění. Vojtěch klesá na úroveň ministra Petra Arenbergera, který vydával zákazy a příkazy, aniž mu to právo dovolovalo.

Na Slovensku jdou ještě dál, tam mají být očkování lidé účastníky losování o finanční odměnu a dokonce mají být lidé finančně motivováni, aby k očkování přiváděli své známé. Není toto „letadlo“ již za hranou lidských práv, když je v něm v podstatě zdraví třetí osoby předmětem finanční transakce?

Jde především o mrhání státními penězi na podporu výroby a prodeje určitého zboží. Je to však věc Slováků. Koho si zvolili, ten jim vládne. To platí i pro nás.

O ústavním právu se v poslední době také mluví v souvislosti s novelou Listiny základních práv a svobod, výslovně uvádějící do práva na sebeobranu možnost užití zbraně. Zastánci namítají, že se v podstatě nic nezmění, protože sebeobrana byla ústavně chráněna už dříve. Jak se na to díváte vy?

Návrh ústavního zákona symbolicky do ústavního pořádku převádí morální zásadu, že zlu, což je i útok na člověka, se nemá ustupovat, ale naopak se mu bránit. Zakotvení určitého práva na ústavní úrovni má svůj symbolický význam a symbolismus je jednou z funkcí ústav. Ale nejde jen o symbol.

Je více věcí, které získaly ústavní úpravu až poté, co je zavedl zákon. Listina v roce 1991 zakotvila zákaz trestu smrti, což bylo symbolické, jelikož tento zákaz byl na zákonné úrovni obsažen již v roce 1990 zrušením trestu smrti v trestním zákoně. Přesto taková úprava není nadbytečná, jelikož jde o vyjádření určité vůle státu na ústavní úrovni s tím, že do budoucna nelze tuto úpravu změnit obyčejným zákonem. I to má samo o sobě smysl.

Na druhou stranu, třeba bývalý poslanec Ivan Gabal tvrdí, že pokud je právo na zbraň garantované výslovně v Listině, vyvolá to současně tlak na příslušné zákony, aby právo na držení zbraně zmírnilo. A také na správní úřady, posuzující jednotlivé žádosti o zbrojní průkaz. Myslíte, že to bude mít právě tento efekt?

V demokracii rozhoduje o zákonech parlament volený lidmi. Jaké budou zákony o zbraních rozhodnou lidé podle toho, jakým stranám dají hlas. To je princip demokracie jako vlády většiny a tak je to správné.

Velkým motivem této debaty je iniciativa Evropské unie usilující o odzbrojení veřejnosti. Navíc v poslední době EU čím dál hlasitěji hovoří o další centralizaci pravomocí, která by tyto trendy ještě posílila. Je to podle vás správné, že tyto věci jsou ovlivňovány z Bruselu?

Je politický proud snažící se přeměnit Evropskou unii ve federální stát, kde členské státy klesnou na úroveň územních celků bez svrchovanosti. Má-li však být tato změna v demokracii dosažena, musí být podložena vůlí lidu v referendu či hlasováním voleného parlamentu. Nemá jít o proces pokoutný.

Evropská unie však jedná pokoutně i v oblasti zbraňové legislativy. Přestože ji to základní smlouvy o Evropské unii a jejím fungování nesvěřují, uzurpovala si tuto působnost s odkazem na zajištění jednotného trhu. Ale přece to, že určitou zbraň výrobce z Moravy může prodat do Katalánska, neznamena, že musí být jednotné podmínky pro nošení a používání zbraní na Moravě a v Katalánsku. V Nizozemí si také můžete legálně koupit marihuanu či podstoupit eutanazii, ale nikdo nemůže toto zboží a službu vyvážet z Nizozemí k nám. Je chybou představitelů členských států, že tuto uzurpaci moci Evropské unii trpí.

Mnoho subjektů, včetně Trikolóra Svobodní Soukromníci, hovoří o suverenitě práva České republiky nad právem evropským. Jaký je současný stav a jak by to ideálně mělo být nastaveno podle vás?

Nejdůležitější právní normy má stát v ústavě. Je-li ústava podřízena právu jinému, není stát svrchovaný. Někteří prosazují přednost evropského práva před právem členských států. Zastánci této teorie nerozlišují, zda vůči směrnici stojí vyhláška ministerstva nebo ústava.

Přednost evropského práva není dána v ústavě, ani ve smlouvách o Evropské unii. Naše ústava uznává přednost mezinárodních smluv, tedy i smluv o Evropské unii, před zákony, ne před ústavou. Protože jsme suverénní stát, má naše ústava přednost před evropským právem. Nelze nad ústavu řadit nařízení a směrnice Evropské unie. Tvzení o přednosti evropských směrnic před naší ústavou se rovná tvzení o tom, že nejsme svrchovaný stát.

Ale náš ústavní pořádek se před bruselskými směrnicemi sklonit nemusí. Ústava je víc než evropská směrnice.

Zdroj: parlamentnilisty